

SCHRIFTMEDITATIE

"Zo dan, die meent te staan, zie toe, dat hij niet valle".

1 Cor. 10:12

Hoe "staan" wij in dit leven? Hoe staan wij voor God en de naaste?

Waarom die vragen? Omdat er een groot verschil is tussen "staan" en "staan".

De farizeër en de tollenaar "stonden" beiden op gewijde grond. Toch stond de tollenaar er anders bij dan de farizeër. De farizeër bleef staan in een kwade zaak. Maar de tollenaar stond met z'n kwade zaken op een goede grond. In het "staan" is de zonde niet. Het gaat om de vraag: Hoe staan wij?

Paulus vermaande de gemeente: "Staat in het geloof, houdt u mannelijk".

Er is in het Woord ook sprake van een "staan in de vrijheid", en "een staan in de Heere".

In de woorden van deze meditatie is óók sprake van een "staan".... Die meent te staan. Wie meent te staan?

De mens die het weet.

De mens die denkt dat hij er is.

De mens die rust op z'n droesem.

De mens die "bekeerd" is.

De mens die "achter de zaak" staat.

De mens die zo'n bijzonder geloof heeft.

De mens die zo'n brandende liefde heeft.

De mens die meent dat hij zo'n beste knecht van God is.

De mens die meent dat hij één van de weinige profeten is in deze donkere tijden.

De mens die verklaart dat er in heel Nederland geen "bediening" meer is.

Zouden wij óók bij die mensen horen? Daar horen wij bij als we onszelf zitten te verkneukelen als een ander in het zonnetje wordt gezet. Dan verkeren we in een stand van: Ik ben vrij van dat verkeerde "staan".

Let wel, we zeggen zo gauw: O, daar hoef je bij mij niet bang voor te wezen. Of: Dat zal mij niet gebeuren.

Nee, zulk een "staan" is een staan in het vlees. Of dat vlees nu vroom of goddeloos is..het blijft een hoogst onbetrouwbare basis. Simson meende te staan toen hij zei: Met een ezelskinnebakken een hoop, twee hopen, met een ezelskinnebakken heb ik duizend man geslagen. Direkt greep de Heere in.

Spoedig versmacht Simson van dorst, maar met een ellendige dood voor ogen belijdt hij: Gij, Heere, hebt dit grote werk gedaan. Zie, nu staat hij weer op de rechte plaats.

Het volk Israël meende te staan. Daarom riepen ze: Al wat de Heere zegt, zullen wij doen.

Hiskia meende te staan toen hij in hoogmoed al de schatten van zijn huis aan de vreemde gezanten liet zien.

Petrus meende te staan toen hij sprak: Al werden ze ook allen aan U geërgerd, ik zal geenszins geërgerd worden.

De Corinthiërs meenden te staan...evenwel werden zij door afgoderij, hoererij en andere zonden weggetrokken van de Heere.

We vergeten maar al te gauw, dat we gevallen mensen zijn. Mensen, die tot hinken en zinken ieder ogenblik gereed zijn.

Mensen...die graag op goede voet met het vlees staan. Och, geloofden we maar altijd, dat we geen been hebben om op te staan. Wat al ellende en duisternis halen we over ons. God haat de hovaardij van Jakob. Hij slaat, ofschoon oneindig hoog. Op hen het oog, die need'rig knielen. Maar Hij ziet met gramschap aan, de ijdele waan, van trotse zielen.

Bedenk toch dat onze rechtzinnigheid ons niet staande houdt. Alleen in Geloof en Genade staan wij goed.

In dát staan wordt gezongen: Schraag op Uw spoor mijn wankelende gangen... Heere, maak mij Uw wege bekend, leer mij Uw paden.

Als wij staan in Genade, dan staan we daar als arme kinderen, die niets vermogen buiten Hem.

Jezus heeft gezegd: Zonder Mij kunt gij niets doen.

De Heere heeft ons goed geschapen, maar wij zijn in die rechte staat niet staande gebleven. Hoe zullen wij nu kunnen staan buiten de Zaligmaker?

Zullen we niet veel meer bedenken dat Hij alleen staande is gebleven? Ook toen Hij ter aarde viel in de hof van Gethsemané?

In de grootste smarten is Hij staande gebleven.

Hij stond daar, voor en in de plaats van gevallen mensen. Hij stond daar, opdat gevallen zouden opgericht worden in genade.

Zo dan, die meent te staan, zie toe, dat hij niet valle.

Satan gaat rond als een briesende leeuw, zoekende wie hij zou kunnen verslinden.

Satan probeert ons groot te maken met onszelf. Hij weet wel dat we zo graag op eigen benen staan. Op een vrome of goddeloze manier is hij bezig ons op te blazen.

Als we dan op een voetstuk staan, verblijdt hij zich in onze hovaardij. Vallen we van dat voetstuk af, dan hebben de duivelen hun vermaak, leedvermaak.

Het liefst zouden ze ons dan meeslepen in het eeuwig verderf.

Daarom gij, die gevallen zijt in de strik en het net. Gij, die mist de kracht om u te bevrijden van de boze... O, de put is te diep om door zelfwerkzaamheden daar uit te kunnen komen.

Nochtans, bij Hem is Raad, bij Hem alléén.

In de meest hopeloze gevallen heeft Hij be-toond een Ontfermer te zijn. Naar Zijn eeuwige liefde trekt Hij de gevallen uit hun kuilen.

Wie komt er ooit te gruw'lijk snood,
Te veel van alle kracht ontbloot,
Te walgelijk, te vuil, te blind,

-3-

Te diep er in, te hopeloos,
Die toch nog geen genezing vindt,
Genezing voor altoos?

oo00oo

d.c.o.